

Formanden:

Der er tre medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger, først hr. Ole M. Nielsen.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Først lige en bemærkning til noget af det sidste, miljøministeren sagde, nemlig at regeringen ønsker mest muligt miljø for pengene.

Jeg ved ikke, hvor mange gange vi har hørt regeringspartierne sige, at den bedste miljøinvestering, man kan lave, kan man lave i Østeuropa. Men er det så det, man vil? Nej, den skærer man væk. Det er konsekvens, så det forslår noget.

Vi er medforslagsstillere til beslutningsforslag nr. B 43. Vi er ikke spor frustrerede, som ministeren mente vore medforslagsstillere er, men vi vil ikke bidrage til at trække sagen tilbage til udvalget, for vi har konstateret, at vi kommer ikke en pind længere. Det er ikke værd at bruge mere tid på.

Regeringen har demonstreret, at den ønsker dette her gennemtrumfet. Vi synes, den har valgt en forkert metode. Vi synes, den kunne have gjort det på en måde, som var langt mindre provokerende. Vi kunne have fået sagen ordentligt belyst fra starten, hvis der f.eks. var blevet fremsat et lovforslag, men vi har konstateret, at regeringen har en prestigesag, der skal køres igennem, og det kan den gøre. Vi bryder os ikke om stilen, men vi må bare acceptere den, og derfor bidrager vi ikke til, at forslaget skal tilbage til udvalget.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Som miljøministeren er jeg dybt bekymret på miljøets vegne, men det skyldes miljøministerens fremtoning her i salen.

Vi kan jo starte med at konstatere, at miljøministeren ikke har fået armene helt ned oven på valgets resultat. Det skal være ham vel undt, men jeg ville bare ønske, at han kunne koncentrere sig om substansen i forslaget frem for at bruge tiden heroppe på at hovere lidt over mindretallet.

Hvad får vi af svar? Hvorfor skal der ikke være et kommissorium? Det ved ministeren ikke, fordi han ikke er helt klar over, hvad instituttet skal lave. Hvorfor haster det? Det ved ministeren ikke. Hvorfor skal det ikke være uafhængigt? Det ved ministeren ikke, men det er mini-

sterens holdning, at sådan bliver det. Men hvorfor? Ja, det ved han ikke.

Det er sandelig en interessant og frugtbar debat. Vi kan ikke stille spørgsmål, vi kan ikke lave en høring, for ministeren ved ikke, hvad instituttet er, på trods af at det er hans forslag. Og når der så endelig er nogle, der bliver spurgt, nogle som mener, de godt kan se, hvad det er, og kan give nogle konkrete og gode råd til ministeren, så ønsker ministeren ikke at benytte sig af dem, for det er jo ikke ham, der har spurgt.

Jeg synes altså, det her er ved at minde noget om en parodi, og derfor vil jeg godt stille spørgsmålene igen, for så kan det være, jeg får svar anden gang: Hvorfor haster det? Hvorfor kan man ikke give sagen en ordentlig behandling og så måske vente en måned? Det var et konkret spørgsmål til miljøministeren.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ministeren spørger: Hvad er det, vi frygter? Det er to ting:

Den ene er, at vi frygter, at med det flertal, der er i Folketinget, vil det fremover ikke være muligt at sikre en ordentlig behandling af sagerne. Det synes jeg sådan set er en ret alvorlig bekymring. Vi er også bange for, at man kommer til at stå tilbage uden en uafhængig miljøvurdering her i Danmark, fordi regeringen har tænkt sig at nedlægge bl.a. Naturrådet og ikke har kunnet forklare, hvad dette institut, man nu vil oprette, går ud på.

Det andet, vi frygter, er, at der bag dette her ligger en dagsorden fra regeringens side, som går ud på, at den uafhængige miljøvurdering, vi hidtil har haft her i landet, skal vi ikke længere have, fordi regeringen fremover vil have det sådan, at den kun får det at høre, den gerne vil høre på miljøområdet. Det er vores bekymringer, hr. minister, og dem synes jeg egentlig ministeren skulle forholde sig konkret til.

Formanden:

Så er det hr. Jørn Jespersen som ordfører i anden omgang.

Jørn Jespersen (SF):

Miljøministeren mener, at hele diskussionen skyldes en frustration hos mindretallet, fordi vi ikke længere er omdrejningspunkt. Det gør det sådan set ikke, og vi er ikke engang særlig frustrerede over, at det nu er den nye miljøminister, der er omdrejningspunkt. Men det, der er lidt ir-